

15. augustil 2022 esitatud hagi – Ungari versus komisjon**(Kohtuasi T-499/22)**

(2022/C 368/54)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled*Hageja:* Ungari Vabariik (esindajad: M. Fehér ja G. Koós)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 9. juuni 2022. aasta rakendusotsus (EL) 2022/908, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisefondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, Ungarit puudutavalt selles osas, milles riskihindamise alusel leitud puuduste tõttu on liidu rahastamisest välja jäetud Ungarile ette nähtud järgmised rahalised toetused: eelarveaastate 2017-2019 osas tootmiskohustusega sidumata otsetoetused ja vabatahtlikud tootmiskohustusega seotud toetused ning eelarveaastate 2017-2019 osas IACSiga hõlmatud EAFRD maaelu arengu meetmed, ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Rahastamisest väljajätmist põhjendati nelja põhjusega, millest kolme põhjendust arvestades palub Ungari valitsus vaidlustatud otsus osaliselt tühistada.

Ungari valitsuse argumendid seoses esimese väitega põhinevad sellel, et ei määruse 1307/2013/EL⁽¹⁾ artikli 9 grammatiline tõlgendus ega selle teleoloogiline tõlgendus ei toeta komisjoni sellist tõlgendust, mille kohaselt mõiste „aktiivne põllumajandustootja“ peaks hõlmama ka sidusettevõtjaid.

Füüsiliste ja juriidiliste isikute gruppi ei saa samastada sidusettevõtjate mõistega ning esimesena nimetatud grupp ei hõlma viimati nimetatut. Komisjoni sellise tõlgenduse on mitu liikmesriiki vaidlustanud ning komisjoniga toimunud kahepoolsete läbirääkimiste sisu CircaBC süsteemi kaudu kättesaadavaks tegemist ei saa lugeda sobivaks, selleks et sellises üliolulises küsimuses tekiks õiguskindlus.

Teine rahastamisest väljajätmise põhjendus käsitleb seda, et komisjoni hinnangul ei ole määruse 809/2014/EL⁽²⁾ artiklis 35 kohapealsete kontrollide osas, kuivõrd selles on ette nähtud kohapealsete kontrollide määra suurendamine, tehtud edasist vahet vastavalt veamäära allikale (riskipõhine/juhuslik valik). Ungari ametiasutuste lähenemine, et arvesse võetakse ainult teatavate kohapealsete kontrollide, mis on valitud juhuslikult, käigus saadud ning kontrollimäära võimaliku suurendamise arvutamise seisukohast asjassepuutuvaid kontrollide tulemusi, ei ole õigusnormides ette nähtud ettekirjutustega kooskõlas.

Asjakohastes eeskirjades ei ole aga sõnaselgelt ette nähtud, et arvesse tuleb võtta ka selliste faktoritega seotud vigu, mis tuvastati riskihindamise tulemusel. Sellest tulenevalt ei ole kohaldatavates liidu õigusnormides täpsustatud, kuidas tuleb kindlaks määrata kontrollitavate toetusesaajate valim. Miski ei õigusta tegelikult seda, et „vajalikus määras suurendamist“ võib tähendada ainult see, kui juhusliku valimi asemel, mis iseloomustab suurt hulka paremini, valitakse selle „suhtarv“ riskihindamise alusel valitud valimist. Riskihindamise alusel valitud valimi tulemuste arvesse võtmine projitseeritud koguvea puhul viib moonutatud tulemuseni.

Lõpuks põhineb kolmas rahastamisest väljajätmise põhjendus sellel, et saadetud teated loomadega seotud sündmuste kohta registreeriti loomade kohta peetavates andmebaasides ilma, et oleks jäätud jälg hilinenud deklareerimisest. Kuna nõuetele vastavuse halduskontrollide käigus ei suudetud tuvastada hilinenud deklareerimisi (mis on tehtud, ületades seda valdkonda reguleerivates õigusnormides sätestatud tähtaegu, mis on kohustuslikult kohaldatavad vabatahtlikele tootmiskohustusega seotud toetustele), siis on takistatud vabatahtlike tootmiskohustusega seotud toetuste maksete vähendamine ja haldussanktsioonide kohaldamine.

See aga ei tähenda, et Ungari ametiasutused ei kohaldaks deklaratsioonidega hilinemise korral sanktsioone, selle eest määratakse nimelt sanktsioon nõuetele vastavuse kontrollide käigus. See tähendab seda, et selline käitumine ei jää karistamata, kuid sama teo eest ei karistata ka kaks korda.

-
- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608, parandus ELT 2016, L 130, lk 6).
- (²) Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT 2014, L 227, lk 69).
-